

Ministeren sagde, at han vil trække udkastet tilbage, og dér må vi så sige tak, og at der vil komme et nyt, der så vil tage hensyn til landdistrikterne. Her må vi klart sige, at Fremskridtspartiet er meget skeptisk; det er V, K og kommunerne også. Hvad kan årsagen så være? Det kunne jo bl.a. være – hvis nu ministeren lige havde tid til at lytte lidt – at vi har lovforslag nr. L 145 af V, K, Z og Dansk Folkeparti. Ministeren og regeringen har fuldstændig ignoreret, at det er noget af det, der kunne hjælpe landsbyerne. Samtlige Danmarks 275 kommuner støtter forslaget om at overføre zonekompetencen fra amterne til kommunerne. Ministeren ignorerer det fuldstændig, selv om 30 borgmestre fra hans eget parti har skrevet, at det er den vej, vi skal.

Derfor er ministerens troværdighed fuldstændig væk, og derfor tror vi ikke på, at selv om ministeren lover at trække det her tilbage, vil der komme noget, der er et hak bedre. Derfor får ministeren hele armen i dag.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg må måske sige til hr. Aage Brusgaard, at når man læser den dagsorden, som hr. Aage Brusgaard er medforslagsstiller af, bliver man i hvert fald ikke i tvivl om graden af troværdighed hos de partier, der har fremsat den. Troværdigheden er til at overse. Det handler selvfølgelig om, at man vil prøve at se, om man kan få vores miljøminister i en lidt pinlig parlamentarisk situation, og handler ikke en snus om indholdet.

Det vil jeg prøve at belyse i denne debat ved at se på, hvad de partier mener, der har fremsat dette dagsordensforslag, for jeg kan da ikke forestille mig, at de partier er enige. Jeg kan da ikke forestille mig, at hr. Bent Hindrup Andersen er enig med hr. Aage Brusgaard om, hvad der skal komme ud af det, hvordan landdistrikterne skal styrkes, og hvordan vi skal lave en landsplanredegørelse. Jeg kan da i min vildeste fantasi ikke forestille mig det. Jeg kan godt forestille mig, at alle de borgerlige partier her i Folketinget kan blive enige om noget, og det er ikke så godt for miljøplanlægningen, men jeg kan da ikke forestille mig, at Enhedslisten kan blive enig med dem, men det finder vi vel ud af undervejs.

Jeg vil spørge hr. Hans Christian Schmidt, som jo taler, som om Venstre ikke har haft indflydelse i dansk politik nogen sinde og siger, at det er ret slemt det dér med, at storbyerne skal styrkes: Er det ikke Venstre, der har stemt for en

Øresundsbro? Er det ikke Venstre, der har stemt for Ørestaden? Er det ikke Venstre, der har stemt for en metro? Jeg synes, det er ret dårlige beslutninger for København, men det er jo det, der er vedtaget. Har Venstre fortrudt dem? Har Venstre været modstander af det store H? Ja eller nej? Jeg ved det godt, at Venstre har været tilhænger af det.

Derfor bliver mit hovedspørgsmål til Venstre: Er Venstre enig i, at det, der kan gøre, at vi får en anden udvikling i landdistrikterne og i de små bysamfund, er, at man politisk tager nogle initiativer, der styrer markedet? For den største centraliseringsfaktor i disse år er ikke politiske beslutninger og ikke den bog, miljøministeren har udgivet, men det er markedets centralisering. Det sker i Europa, og det sker i Danmark, at på grund af markeds kræfterne får vi en centralisering.

Dér er Venstre placeret lige midt i sit enorme dilemma, for er der nogen, der er tilhænger af markedets liberalisering, så er det Venstre. Mit spørgsmål er til Venstre: Vil Venstre erkende i dag, at hvis vi skal få en udvikling i landdistrikterne, skal vi gøre det modsatte af det, der står i Venstres princip- og handlingsprogram?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det her drejer sig ikke om landsplanredegørelsen; det er en klapjagt på vores miljø- og energiminister. Det kan han jo også udmærket tale og kan svare for sig.

Jeg synes alligevel, der er grund til at spørge Venstre: Har Venstre ikke deltaget i samtlige store infrastrukturførelser: Storebæltsforbindelsen, Øresundsforbindelsen, de jyske motorvejsforbindelser? Er det noget, man ikke vil vedstå sig i dag? Er det sådan, at man mener, at tilgængelighed på miljøets betingelser, som der lægges op til i denne redegørelse, er der ikke noget af, at den kollektive trafik ikke skal køre ud i landdistrikterne med nye og mere effektive ordninger med telebusser og den slags, der er mindre energikrævende og dermed mindre miljøbelastende?

Hvad så med detailhandelsudspillet? Dér er et konkret eksempel på, at miljø- og energiministeren har sat en stopper for de store varehuses uafhængede udvikling, idet vi i perioden 1987–1994 har fået udbygget detailhandelskapaciteten til yderligere 1,2 millioner mennesker her i Danmark, uden at vi er blevet væsentlig flere, og har planlagt detailhandelsarealer for yderligere 400.000 mennesker.